

OKAMIENIAŁY (1) *part praet act*

I sg m okamieni(a)łym.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. okamieć.

Stwardniały jak kamień: Calleo, Zátwárdzam/ Stawam fie twárdym/ Okamieniałim. Mqcz 32a.

MM